

تجربه دیگران

آمریکا دهمین کشور خطرناک برای زنان

• دلی‌میل: در مطالعاتی که درباره خطرناک‌ترین کشورها برای زنان شده است، هند، افغانستان، سوریه، سومالی، عربستان، پاکستان، کنگو، یمن، نیجریه و آمریکا ۱۰ کشور اول هستند. حالا به نظر می‌رسد مفهوم تغییرات در عربستان مشخص می‌شود؛ کشوری که با این همه پول و ذخیره ارزی در کنار کشورهای جنگ‌زده‌ای مانند کنگو، سومالی، یمن، سوریه و افغانستان قرار دارد. البته حضور هند و آمریکا هم جالب توجه است. بنیاد تامسون رويترز این گزارش را براساس نظرسنجی ۵۵۰ کارشناس مسائل زنان انجام داده است و این کشورها بدترین کشورها از لحاظ خشونت جنسی علیه زنان، قاچاق انسان برای کار خانگی، کار اجباری، ازدواج اجباری و بردگی جنسی هستند. این نظرسنجی در فاصله زمانی بین ماه‌های مارس و می انجام شده و پاسخ‌دهندگان استادان دانشگاه، سیاست‌گذاران و متخصصان توسعه و... را دربر می‌گیرد. در کشور هند زنان با خطراتی در زمینه مسائل فرهنگی و سنتی زندگی نظیر حملات اسید، سوءاستفاده فیزیکی و ازدواج کودکان روبه‌رو هستند. آمار خشونت‌های گزارش‌شده در سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۶ بیش از ۸۳ درصد افزایش یافته و تقریباً تجاوز به عروسان، دختران، تجاوزهای گروهی و غیره را دربر می‌گیرد. اما ورود ایالات متحده به‌عنوان دهمین کشور در فهرست کشورهای خطرناک جهان برای زنان، بسیاری را شگفت‌زده کرده است، آمریکا تنها کشور غربی در این فهرست است. مبارزات #MeToo و Time's Up در برابر آزاروادیت

جنسی و خشونت ازجمله مسائلی است که درباره آمریکا مطرح است. در جنبش #MeToo بیش از ۴۰۰ نفر از افراد برجسته درگیر شده‌اند؛ ده‌ها بازیگر اعتراض‌ها و خاطرات خود را بیان کرده‌اند. سسیندی ساوتورت، معاون اجرایی شبکه ملی واشنگتن، برای پایان‌دادن به خشونت خانگی گفته است: عده‌ای معتقدند که درآمدشان باعث محافظت آنها در برابر مشکلات می‌شود، اما با اتفاقاتی که رخ داده است، متأسفانه این‌طور نیست.

شرق روزنامه

پنجشنبه ۷ تیر ۱۳۹۷ • ۱۴ شوال ۱۴۳۹ • ۲۸ ژوئن ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۱۸۱ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۸ • اذان مغرب ۲۰:۴۵ • اذان صبح فردا ۴:۰۵ • طلوع آفتاب ۵:۵۱

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

جلال پیرمرز آباد

اندر احوال بازار موبایل

سال حمایت از کلای ایرانی

مقام معظم رهبری:

وظیفه دستگاه قضایی دفاع قدرتمندانه و شجاعانه از عدالت است .

هفته قضایی کی‌آباد

یکم الی هفتم تیر ماه ۹۷

سلام به فردا

فوتبال نخ بادکنک غرور ملی

نظام سیاسی را بالا ببرد. از لحاظ بازدهی اقتصادی نیز مؤثر است، چون وقتی افراد روحیه‌ای شاد داشته باشند، بازده اقتصادی بالاتری هم خواهند داشت. حضور در استادیوم باعث ایجاد آرامش روحی و روانی و کاهش بیماری‌های روانی می‌شود. بسیاری از بیماری‌های روحی و روانی که این روزها در جامعه با آنها سروکار داریم ناشی از سرخوردگی‌ها و فشارهاست. جمع‌شدن در ورزشگاه علاوه‌بر ایجاد شادی و نشاط و تأثیر سیاسی، از لحاظ فرهنگی و جلوگیری از انواع آسیب‌های اجتماعی مؤثر است و موجب پایین‌آمدن میزان جرم و جنایت نیز می‌شود. وجود استادیوم‌ها صرف‌نظر از آثار اقتصادی، از نظر سیاسی نیز مهم است. شاید تاکنون کمتر به این مسئله پرداخته شده باشد که چرا این‌قدر فوتبال در جهان مورد توجه سیاست‌مداران است. علت این است که استادیوم‌ها باعث می‌شوند جمعیتی بزرگ، مثلاً صدهزار نفر، به‌علاوه چندمیلیون نفر که پای تلویزیون نشسته‌اند، از مشکلات روزمره زندگی غافل شوند و به فکر گرسنگی یا مشکلات دیگر نباشند. برای همین است که در جهان سوم این‌قدر طرفداران احداث استادیوم‌های صدهزارنفری یا ۷۰ هزارنفری وجود دارند. درمجموع، فوتبال ورزشی است که می‌تواند چنین آثاری را از نظر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برجا بگذارد و علاوه‌بر همه آنها غرور ملی را نیز تقویت کند.

از بالای پیگ‌بن

جادو و اشک در غربت

آزاده شمس

بعد از پایان حضور ایران در جام جهانی، هیچ چیز به گریه‌ام نینداخت؛ نه پنهانی‌ای که بیرانوند گرفت و نه گریه‌های طارمی. البته که از رفتن به مرحله بعد جام جهانی که روزی آرزو بود و حالا در مشتمان، غمگین شدم، اما اشکم آن لحظه‌ای درآمد که دیدم ایرانی‌ها در محله فینچلی لندن در خیابان شادی می‌کردند و مله‌لشان به راه بود و خیابان را بند آورده بودند. انکار وطن کوچکی ساخته بودند در غربت و مهم نبود چندهزارکیلومتر از خانه دورند. فقط افتخار مهم بود و برای همین در این وطن مجازی، برای تیمی که باافتخار حذف می‌شد، شادی می‌کردند. هرکسی می‌داند که حذف‌شدن از جام جهانی شادی و افتخار ندارد، اما فوتبال دنیای عجیبی است، نمی‌شود آن را در عنوان «بازی» و «ورزش» خلاصه کرد که فقط برد و باخت و نتیجه در آن اهمیت داشته باشد. فوتبال جادوست و سحری می‌خواند بر آدم‌ها و همین می‌شود که دیگر نتیجه برای آنها اهمیت ندارد، بلکه این لحظه‌به‌لحظه بازی است که اهمیت دارد. همین هم یک بازی دلچسب و جانانه فوتبال را به افتخارآفرینی ملی و بازیکنان را به قهرمان ملی بدل می‌کند و کی‌روش خا رخی هم که تا دیروز همه می‌گفتند چقدر قهر و ناز می‌کند و چرا دستمزدش این‌قدر بالاست، می‌شود قهرمان ملی ما ایرانی‌ها. با همین سحر است که دیگر برای ما مهم نیست که از جام جهانی حذف شدیم، مهم این است که می‌توانیم سرمران را بالا بگیریم و بگویم بازی تیم ما در جام جهانی محشر بود.

هستند روشنفکرانی که می‌گویند فوتبال مخدر است و اثرش فراموشی است، اما کیست که در این دنیای شلوغ و پرهرج‌ومرج کمی به فراموشی نیاز نداشته باشد. بعضی‌ها هم می‌گویند فوتبال نژادپرستی را تقویت می‌کند، اما شاید برای ما ایرانی‌ها همین فوتبال و فراموشی‌هایش با همین ملی‌گرایی و افتخار به وطن، تنها علاج باشد.

این روزها که بازی‌های جام جهانی را در شهر ۷۲ ملت می‌بینم؛ لندن‌ی که از پنجره و در و دیوار هر خانه‌اش پرچم کشوری افراشته است، بیشتر از هر زمان دیگری می‌فهمم که چقدر مفهوم و مفهوم معنادار است. می‌فهمم که وطن فقط جغرافیا نیست، فقط خاک نیست، فقط محل تولد نیست و مثل روحی، رشته‌ای یا چراغ و نوری در بند و پی انسان است و گویی آدم‌های دور از وطن این را بهتر درک می‌کنند و برای همین شاید جام جهانی فرصتی است برای این دور از وطن‌ها تا هرچند برای چند روز و چندساعت، به چیزی قدیمی و عمیق در وجودشان جنگ بزنند و برای چیزی وابسته به آن نگران شوند، فریاد بزنند، شادی کنند یا اشک بریزند.

فکر می‌کنم در همه آدم‌هایی که در کشورهایی مثل ما زندگی می‌کنند؛ کشورهایی که با مشکلات اقتصادی و اجتماعی زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، احساسی دوگانه به وطن هست، یکی همان حسی که بیشتر آدم‌ها به وطن دارند؛ حسی از جنس امنیت، حس آغوش مادر یا حس دلچسب خانه و دیگری حس آزرده‌گی، اما انکار این احساسات متضاد در آدم‌های دور از وطن پررنگ‌تر و عمیق‌تر است.

گویی هرچه بیشتر گریزی، بیشتر دوست می‌داری. دیروز بازی ایران را بین دانشجویان دانشگاه کوئین‌مری لندن دیدم. بین ما دختری بود که با پدر و مادر ایرانی، اما زاده انگلیس، فارسی را سخت حرف می‌زد و سخت می‌فهمید، اما بیشتر از همه ما شوق داشت، بیشتر از همه ما با هر صحنه بازی هیجان‌زده می‌شد، آن‌قدر که با صحنه‌های آهسته و تکرار لحظه‌های حساس هم داد و فغانش به هوا می‌رفت و بعد از بازی هم بیشتر از همه ما از حذف ما از جام جهانی غمگین بود. برای همین می‌گویم وطن خاک نیست، محل زندگی و تولد نیست، وطن انکار لنگری است برای نگه‌داشتن و فوتبال جادویی است برای یادآوری این احساس و برای ما ایرانی‌های پراکنده در دنیا که سر کمتر چیزی با هم توافق داریم، می‌تواند در کنار هم نگهمان دارد و کاری کند که همه تفاوت‌هایمان را که انکار روزبه‌روز از هم دورمان می‌کند، فراموش کنیم و همه برای یک چیز فریاد بزنیم، برای یک چیز شادی کنیم و برای نرسیدن به یک هدف گریه کنیم.

امان‌الله قرایبی‌مقدم

فوتبال به‌عنوان یک آیین جمعی می‌تواند نقش مهمی در کاهش بسیاری از معضلات اجتماعی، از جمله خودکشی داشته باشد، چون باعث بالارفتن انسجام و همبستگی اجتماعی می‌شود و اجازه نمی‌دهد فرد احساس تنهایی و بی‌کسی کند. در تئوری‌های جامعه‌شناسی گفته می‌شود که وقتی همبستگی اجتماعی ضعیف می‌شود و افراد از یکدیگر دور می‌شوند و پیوستگی‌های آنان با اطرافیان کم می‌شود، گرایش به خودکشی ایجاد می‌شود. وقتی افراد منفرد شوند، از یکدیگر دور شوند و در جمع نباشند، آمار خودکشی بالا می‌رود. تئوری خودکشی دورکیم که در سال ۱۸۹۴ مطرح شد، بر همین اصل استوار است. بر همین اساس است که افراد مجرد، افراد تنها و افراد لامذهب بیشتر خودکشی می‌کنند و حتی شهری‌ها بیشتر از روستایی‌ها. افراد دیندار چون در جمع حضور دارند، کمتر گرایش به چنین پدیده خطرناکی دارند. مطالعاتی که در اروپا صورت گرفت، نشان داد که خودکشی در بین کاتولیک‌ها کمتر از پروتستان‌هاست. بررسی‌ها نشان

روایت

قهرمانانه ببازیم

حسین امینیان‌خدوش

قهرمانان فوتبال ما در جام جهانی به اندازه‌ای دور از انتظار و عالی ظاهر شدند که شاید ما تنها مردمانی باشیم در این رخداد که اگر چه از مسأوی و کنار رفتن تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی روسیه اندوهگین شدیم، اما در درون خود رضایت خاطر و شادی را از این همه تلاش و همت حس کرده و امیدی در سطح و ارتقاعی دیگر را به انتظار نشستیم. من خود صدها پیامک و تلفن از برخی از فوتبال‌دوستان و برخی از فوتبال‌بست‌های فرانسوی دریافت کردم که از بازی زیبای ایران تمجید فراوان کردند. طبیعی است که در میان این همه زیبایی‌هایی که فوتبال و ملی‌پوشان داشتند و دارند و البته حواشی بسیار زیبای دیگر این ورزش همه‌گیر، می‌تواند اتفاقات ناخرسندی‌هاور رخ دهد که آدمی را آزرده‌خاطر و نگران کند؛ اتفاقاتی که سبب می‌شود باور عمومی جهانیان نسبت به فرهنگ و رفتار ایرانی با تردید همراه شود و خوبی‌های این ورزش و این تلاش و این همه حواشی زی‌با را لکه‌دار کند. اما آن اتفاق چه بود که هم مرا و برخی دلبستگان فرهنگ و ایران فرهنگی را نگران کرد و هم در روزنامه‌ها و رسانه‌های معتبر جهان سروصدایی به‌پا کرد؟ متنی که در شهر بوردوی فرانسه هستم و رخدادهای فوتبالی در سطح ملی را مانند همه هم‌وطنان با جدیت پیگیری می‌کنم. اتفاق، حضور برخی از تماشاگران و هواداران تیم فوتبال ایران در جلوی هتل مرکوری (محل اقامت تیم ملی فوتبال پرتغال و رونالدو، ستاره این تیم) در شب قبل از بازی بود. هتل مرکوری در شهر سارانسک (محل بازی ایران و پرتغال) در تقاطع دو خیابان بلشویک و کمونیستی جسکایا قرار دارد که محل سکونت کریستیانو رونالدو و هم‌بازیانش بود. برابر گزارش‌های پراکنده‌ای که در رسانه‌های مختلف خوانده یا حتی از تلویزیون دیدهام، ساعت از ۱۲ شب گذشته و تازه گروه جدیدی وارد می‌شود و با یک پرچم بزرگ که هرکس گوشه‌ای از آن را گرفته، به سمت حوض و فواره‌ای که در وسط خیابان جسکایا قرار دارد، حرکت می‌کنند. این حرکت مسب می‌شود تا پلیسی‌هایی که در گوشه خیابان دو خودروی خود را پارک کرده‌اند، حساس شوند و به آنها تذکر دهند که شب از نیمه گذشته است و آنها باید دست از سروصدا و شیورنوازی بردارند تا مزاحم استراحت مردم و البته بازیکنان نشوند. اما جماعت هوادار به این توصیه‌ها اعتنا نمی‌کند. نکته ترازینک ماجرا از همین‌جا شروع می‌شود که رونالدو پشت پنجره می‌آید و با اشاراتی به تماشاگران از آنها خواهش می‌کند سروصدا نکنند که او می‌خواهد بخوابد. این همان صحنه‌ای است که از تی‌ویس دوربین یکی از خبرنگاران دور نمی‌ماند و ضبط و بلافاصله مخابره می‌شود و روی شبکه مجازی قرار گرفته و در همه رسانه‌های مهم دنیا انعکاس می‌یابد. شاید اگر واکنش رونالدو نبود، ماجرا حساسیت این چنینی ایجاد نمی‌کرد، اما حضور رونالدو با آن نشانه‌هایی از التماس و خواهش خبر را انعکاسی وسیع داد. جمعیت به خواهش رونالدو اعتنایی نمی‌کند. حوالی ساعت یک بامداد نیروهای ویژه روسیه با کامیونی سر می‌رسند، پلیس تقریباً تمامی خیابان‌های منتهی به این خیابان را بسته و جمعیت را مجبور به ترک خیابان جلوی هتل می‌کند تا کار به جاهای باریک نکشیده است. تا آنجایی که در خاطر من مانده، ما ایرانیان به احترام به فرهنگ‌های دیگر شه‌ره‌ایم و فرهنگی پربار و دیرپا در این زمینه داریم و اتفاقا گردشگران بسیاری که از همین شهر بوردو با فرانسه به ایران می‌روند، از این فرهنگ تمجید می‌کنند، اما تعدادی از همان‌ها که با من دوستند، وقتی چنین حرکتی را دیدند و درباره‌اش خواندند، ابراز شگفتی و تعجب کردند که چگونه مردمانی از دیربای با آن پیشینه فرهنگی و رفتاری، دست به چنین کارهایی می‌زنند. جام جهانی بزرگ‌ترین رخداد ورزشی برای دوستی و مودت افزون‌تر میان کشورها و اقوام از هر رنگ و نژاد و قومیتی است و جای چنین کارهای اختلاف‌افکی و آزرده‌سازی‌ها نیست. امید که این تذکر و انعکاس بالای چنین خبری اسباب تنبه خاطر برخی تماشاگرانهایی‌اشود که با این کار لکه‌سیاهی برای جام جهانی و تیم ما به جای نهنداند. فرهنگ ایرانی می‌گوید که بهتر است قهرمانانه ببازیم تا نامردانه ببریم.

جلوگیری‌ازخروج ارز

۵۰/۰۰۰/۰۰۰؛ رئیس سازمان بازرسی کشور درباره نتیجه بازدید از شرکت ایران‌خودرو و احتمال احتکار از سوی این شرکت تصریح کرد: این موضوع را بررسی می‌کنیم، اما نتیجه بازدید ما این بود که فردای روز بازدید سرزده ما از ایران‌خودرو، قیمت برخی خودروهای داخلی ۴۰ تا ۵۰ میلیون تومان ارزان شد و دیگر هم قیمت‌ها بالا نرفت.

۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰؛ دولت در بخشنامه‌ای ورود ۱۳۳۹ ردیف تعرفه؛ یعنی حدود هزارو ۴۰۰ قلم کالا را به دلیل داشتن مشابه داخلی و با هدف حمایت از محصولات داخلی ممنوع اعلام کرد که به گفته

اعداد

۲۰۰؛ عضو هیئت‌رئیسه مجلس درباره اتفاقات تهران گفت: در روز روشن یک کامیون آجر را در خیابان جمهوری تهران خالی کردند. آیا در روز عادی کسی می‌تواند در خیابان جمهوری یک فرغون آجر خالی کند؟ مسئولان امنیتی باید در این خصوص به مجلس پاسخ دهند. بعد از آن هم ۲۰۰ نفر جمع شدند و مغازه‌داران را مجبور به تعطیلی مغازه‌هایشان کردند. این اقدامات هم سازماندهی شده است. «جان بولتون» گفته بود در تیرماه اتفاقاتی در ایران خواهد افتاد، لذا دست سلطنت‌طلبان و منافقان در این آشوب‌ها دیده می‌شود. / فارس

تیم ملی